

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Fővárosunk és a vidék.

Pécs, 1896. április 24.

(* *) Néhány nap még és kezdetüket veszik az ünnepek, melyekkel nemzetünk és országunk létezésének ezredik évét ünnepezzük. A külföld éber figyelemmel és csudálkozással kíséri munkásságunkat. Népek milliói fognak elzarándokolni hozzánk, hogy lerójják elismerésüket nemzetünk iránt. A kíváncsiságtól, érdeklődéstől sarkalva nagy tömegekben fognak hazánkba tódulni az idegenek, hogy megismerjék kulturánkat, hogy lássák, mit műveltünk ezer év alatt.

Azonban egy igen nagy baj van. Anyagi és szellemi erőink teljes kifejtésével arra törekedtünk, hogy nemzetünk a világtörténelemben ebben a páratlan pillanatában méltó keretben mutassa be magát a néptestvéreknek; így aztán mindent összehalmozdtunk Budapesten. A jó vidékek pedig, melynek a munkája az egész kiállítás, nem jut az ünnepekből, a nagy ember-áradatból semmi, legfeljebb ha ő maga is nekiindul és szaporítja a fővárosban pénzüket otthagyták nagy seregét.

A művelt külföld, természetesen, el fog zarándokolni a magyar fővárosba. Látni fog egy szép, amerikai mintákra emlékeztető, nagy arányú várost, a mely sajátos vonásokat nem fog visszahagyni emlékezetükben. Ha látunk elegáns és gyönyörű frakkot, azt megbámuljuk, de nem sokára elfelejtjük, mert egyik frakk tudvalevőleg nagyon hasonlít a másikhoz. Szép főváro-

sunk is egy kifogástalan frakk banalitásában fogadja a külföldet.

Most fogja magát megboszulni, hogy Budapest fejlődését nem biztuk az ország természetes fejlődésére; hogy rohamosan terjesztettük, építettük nagygyá, persze külföldi sablonok után; elfelejtettük a nagy gyorsaság mellett kihasználni azt a gyönyörű keretét a természetnek, a melyet egy város kiépítéséhez a változatos budai formációk nyújtanak. Most itt van Budapest javarésze homokon és terjeszkedik tovább a homokban.

Képzelnék csak el magunknak a fővárost, ha azzal az óriási szellemi és anyagi tőkével, a melylyel merőben csak a pesti oldalon varázsoltunk elő egy palota-tengert, a budai oldalon is építettünk volna, a hol a városrészek a természet üde bokré tájába lettek volna befűzve. Minő változatos gyönyörű, sajátos képét nyújtaná ez az idegeneknek! Ez nem volna frakk, ez nem hasonlítana a világ semmi más városához. Budapest — Budapest volna.

Nos, az az idegen, a ki el fog jönni Budapestre, a millenniumi kiállításra, innen bajosan fog elmenni a vidékre, következőleg az idegenek ide özönléséből direkte csakis a fővárosnak, a fővárosi lakosságnak van haszna. Pedig milyen hálás dolog lenne mostan ebből a ritkán kínálgató kedvező alkalomból a magyar vidékekre is föl hívni a külföld figyelmét, a melyet az a néhány obeliszk felállítására bizonyára nem fog elcsalni ismeretlen tájakra.

Nem csupán a mostani alkalomról van szó. Mert az idegen, a ki Magyarországra rejtett kincseivel egyszer megismerkedett, máskor is ellátogatna hozzánk és a legszegényebb vidékeknek is hajtana némi jövedelmet a más országokban oly virágzó forgalma az idegeneknek.

Itt van például a vagyoni tekintetben nem valami előnyös helyzetnek örvendő Erdély és északi határunk, a Kárpátok, no meg a gyönyörű szép dunai panoráma, mely lépten-nyomon élvezhető, a ki gőzhajón teszi meg az utat Orsováig. Tudvalevőleg Svájc, Tirol és Bajorország már nyitott könyv, a melynek minden egyes betűjét kívülről tudja az idegen turista. Minő kincseket hozna ezeknek a szegény vidékeknek, ha mostan, a millennium alkalmával különös eszközökkel és rendkívüli megkönnyebbitések segítségével oda irányítottuk volna az ezer meg ezer külföldi turistát, a kik irtóznak attól a határtól, a melynél véleményük szerint a kultura és kényelem megszűnik.

Tekintsünk csak a kitűnő magyar fürdőhelyekre, a melyek úgy különös természeti fekvésük, valamint gyógyító hatásuk miatt páratlanul állanak a világon. Legtöbbjének a létezéséről is alig tudunk mi idehaza, hát még a külföld! Most tehát, a millennium alkalmával mindenképpen föl kellene rájuk hívni a külföld figyelmét, nem pedig kicsinyes szűkkeblűséggel arra törekedni, hogy csupán Budapesten tartsuk meg magunknak az idegeneket.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Lili.

A kis Lili, a kedves kis Lili
 Hogy távozik, nyugalmunk' elviszi.
 A merre járt, a merre elhaladt:
 Nyomán mosolygó életűdv fakadt!
 Tapsolt, zugott a lelkesült tömeg,
 Szívűből jövő szót könnyen értve meg,
 Mosoly-, kacajnak hódol, áldozik —
 S el nem felejtí a kedves kis Lilit!

Üres, kihalt a fényes, cifra ház,
 Egy élő lelket benne nem találász;
 S hol annyi élet zajgott még minap,
 Tapsot, vihart most nem arat
 Kulisszák közt és fönn a szinpadon:
 A megszokott zajt már nem hallhatom,
 S a kit szerettem — messze távozik —
 S én siratom a kedves kis Lilit!

A „Hajó“ előtt, a hol ő lakott,
 Elolvasom a tépett szinlapot.
 Hogy most is játszik, újra gondolom,
 S titkon előre már is tapsolom.
 S megyek a házba jegyet váltani,
 Hisz elbűvölnek újra bájjai,

Felkeltve lelkem édes álmait
 Bár nem találom a kedves Lilit!

Csendes a színház, kapui bezárva,
 Elhagyottan áll, a miként az árva.
 Hogy szólít mégis, hogyan hívogat,
 Előmbé hozza a mult napokat.
 Hogy' lelkesülnék, hogy tapsolnék újra,
 A tömeget ismét csak tapsra gyujtva,
 Ha egyszer látnám hogyan alakít,
 A kis Lilit, a kedves kis Lilit!

Most messze innen egy más szinpadon,
 Merengnek, csüngnek édes ajkadon.
 Tapsol a tömeg lelkesen, hiven,
 Művészetednek hódol, meghiszem.
 De ki szeressen szívvel, lángolóan,
 S rajongjon érted vágyva álmódón.
 Bár sikerét ő maga sem hiszi, —
 Csak én tudom, mi vagy: te kis Lili!

Ha ünnepsz majd mégis tulonan,
 Mások között — nagy vigan, boldogan,
 Ha hir, dicsőség futja be eged':
 Hadd ünnepejlek én is te veled!
 Mert ott leszen, ha szenvedsz kinokat,
 Csititni budat és fájdalmadat,
 Ki érted vágyva él, imádkozik —
 És nem felejtí el a kedves Lilit!

Hisz én szeretlek vágyón, hiven,
 Tőled tanulta azt is meg szívem.
 Szeretlek titkon, égve lángolóan.
 És küzdök érted itt e földgolyón.
 Imádlak úgy mint te a szinpadot,
 Mint a mit játszol, minden alakot
 Mint a fakir, ki Nirvánát hiszi,
 Isten veled! . . . Légy boldog, kis Lili! . . .

S o m o g y i.

Katalin virágai.

Együtt vannak a felek a faluházán.
 Szelemen Györgyné, a karcsu özvegy, talpig
 feketében. A kontyos fején is fekete csipke-
 kendő s formás arca, a tekintete, keblének
 emelkedése az előtörő mély fohászok alatt,
 a tanúság róla, hogy lelkébe nagy-nagy fájdalom
 nyilalt. Odább a padon a két delikvens is,
 a kusza bajszu Gilice István, a harangozó
 és behavazott fejjel az öreg iskolatanító.

— Mind együtt a felek, — törí meg a csöndet
 kezében a léniával az x lábú, főtetlen
 asztalnál a bíró. Mögötte a falon feszület
 lóg s fehér tábornoki kabátban, pávatollal
 körül tüzdelte képe a királynak. — A felek
 mind együtt. Lépjen elő a vádlot-

Tekintse meg a magyar vidéki városokat is a külföld. Eljöhethének a többi közt Pécsre, vagy Pozsonyba, Győrbe, a hol aztán konstatalhatnák, hogy a magyar kultúra századokkal idősebb Budapest ifju nagyságánál. Nincs egyáltalában oly vidéki város, a melyre ebből, vagy abból szempontból Magyarország joggal ne lehetne büszke.

Most, a tizekettedik órában tehát el kellene követni mindent, hogy ezredéves ünnepségünk gyümölcsseiből a méltatlanul kizárt vidéknek is juttassunk valamit. Föl kellene hívni erre a körülményre az idegenek figyelmét mindenképpen; meg kellene könnyíteni a közlekedési eszközöket, hogy majd midőn Budapest ünnepe, a vidék ne legyen eltagadott hamupipőke.

H i r e k.

Pécs, 1896. április hó 24.

Csendélet.

(Bus komédia, három jelenetben.)

I. Jelenet.

György ur hivatalnok. (Üres órában férj. Látszólag agyondolgozva jön haza a bürojáról. Idő: egy héttel ezelőtt délután 1 óra. Mikor belép a lakás ajtaján, a kis menyecske javában veszekszik a Julcsa szobaleánnyal.)

György: (meghökkenve megáll az ajtóban.) Már megint? Ugyan édes Matild?

Matild: Semmi édes! Te ne avatkozz az én dolgomba — a haszontalan megint összetört valamit. Azt a szép vászát, amit te vettél tavaly a névnapomra.

György: Veszek másikat.

Matild: No persze, hiszen annyi kidobni való pénzünk van. Azért nem tudtad még eddig megvenni azt a rongyos új bársonygarnitúrát.

György: Majd megveszem azt is. Oh, csak egy kis nyugalmat találnék itthon. Hát azért házasodtam én meg.

Matild: Igen, hát maga csak azért házasodott meg, hogy nyugalmat találjon? No persze, hálósapkát, herbateát, papucsot keresett. — —

tak közül előbb is Gilice István, a harangozó.

— Gilice István, magát azzal vádolják, hogy megszejtetlennitette a gerebenyi temetőt, tiszteletlenséggel volt Istenben boldogult halottaink iránt és egy gyászoló hitves hegedő sebeit kegyetlen kézzel fölszakgatta, két éve érdemekben kimult Szelemen György domborodó sírjáról a virágot könyörtelen lekaszálván. (Madzagos Mihály, a gerebenyi bíró nagy szónok és írástudó hírében áll. Az instanciát, hol könyörögni köll, a jegyző mind vele fogalmaztatja.)

— Mit tud mentségére Gilice István?

A görnyedt harangozó föláll a vörös téglás pádimentumon. Törtetlen, friss rajt' a rojtos vászongatyája a törvény előtt. Föláll a szórkalappal kezébe' mondja:

— Lekaszáltam könyörgöm, igenis, mert a temetőben a fű a tanító uré s a tanító ur azt úgy parancsolta.

— A tanító urral is végzünk. De a virágot — emelte föl a léniát Madzagos Mihály — a virágot Gilice István a sírról hogy lekaszált?

— De megkövetem, 'sz ha a virágját kimélném, akkor ne tegyek akár egyetlen kasszasuhintást se. Hiszen merő virág a kassa alatt az aggzésa és a sarju nemkülönb. — Jól megértsen Gilice István, mink nem a mezei virágot értjük.

György: Papucsot nem.
Matild: No hát a többieket. Nyugalmat, békés nyugalmat. Mikor belefáradnak mindenbe, akkor megházasodnak a olyan nagy nyugalom kell nekik, hogy még a cselédet se szabad összeszidni az asszonynak.

György: De mikor a fejem csak úgy sug a sok munkától. Látják, hogy igavonó vagyok, hát mindent rám tukmálnak. Kilenc től mostanáig még szivarra se tudtam rágyujtani.

Matild: Eh, hagyjon békét, addig örüljön, míg felesége veszekszik a cseléddel. (Kimegy a szobából s dühösen becsapja az ajtót.)

György: Addig' örüljek! Miért? (A homlokára üt.) Ahá meg van. No persze, hogy addig. (Csókokat szór utána.)

II. Jelenet.

(Ma. György ur szomoruan nézeget egy összetört szobrot.)

Matild: Bizony ez összetört.

György: Pedig milyen szép volt.

Matild: Ördögöt volt. Esetlen. Alaktalan.

György: Tíz forint volt.

Matild: Megcsalták vele. Ötöt sem ér.

György: Maga vette a nevemnapjára.

Matild: Majd veszek másikat.

György: Persze, annyi dobálni való pénzünk van.

Matild: majd megtakarítom.

György: Igen, de az én gyomrom sinyli majd meg. Fog főzni spenótot is auflag nélkül, de ez mind semmi. Megenném a spenótot is auflag nélkül — de . . . de . . .

Matild: No, mit de?

György: Borzasztó gyanu ül a lelkeimen. (Sötéten néz maga elé, úgy, a hogy Othellóban Peterdi Sándor szokott, azután odarohan a feleségéhez, úgy, a mint a fentebbi urtól láttuk a télen.) Asszony, nézz a szemembe! Miért nem szidod össze a cselédet?

Matild: Mert nem érdemli meg. Én tettem rossz helyre a szobrot, azért ütötte le.

György: Akarom, hogy összeszidd.

Matild: (büszkén felemelkedik a pamlagról s úgy a hogy Kalmár Piroskától hallotta, kijelenti könnyekbe fuló méltósággal.) Ne merjen rosszat gondolni! Ne merjen rólam rosszat gondolni!

Illő szünet után becsengeti a szobaleányt s iszonyuan leszidja.

— Hát mifélet?

— Szelemen István sírján kertbéli virág volt, a mit szerető hitestársa, született Nagy Katalin hugom ültetett és ápolt gyengéd kezekkel.

Avádlott most majd Madzagos Mihály bíróra, majd Szelemen György özvegyére nézett.

— A Szelemen György sírján? — kérte csudálkozóan.

A menyecske fájdalmasan biccentett s a bíró is nyomatékkalett igent.

— A Szelemen György sírján? — s Gilice a fejét megcsóválta — hát ott se volt különben, mint a többi sokén, a kiket békeségben hagynak. Benőtte erősen a fű s közte sűrűn a virág is, teszem a vad szegfű, ezerfű . . .

— Liliomot ültettem oda — hallatszott Katalin asszony hangja, a slingelt fehér zsebkendőt szemére nyomva, a hangja fátyolos volt, zokogó, mint a síró galambé — liliomot és jácintot kék nefelejcseszel.

— Ki a bizonyosság rá? — kiáltott Gilice István majdnem nagy indulattal.

— Lassabban, — szólt a bíró — lesz bizonyosság is. Lépjen elő tanuskodni Garasos csizmazsiáné.

A Garasos csókaszemű, száraz felesége nyomban bizonyítani is kezdett:

— Pestről hozattuk a magját galambom bíró uram. Még mondtam is, mikor a kár

György: (megcsókolja a felesége kezét.) Bocsáss meg. Köszönöm, hogy megnyugtattál.

III. Jelenet.

(A konyhában. Julcsa nagy örömmel jön ki a szobából.)

Szakácsné: Minek örül, talán megint összeszidták?

Julcsa: De még hogy, az ur maga akarta. Imponáltunk neki. Ilyenkor öt forint helyett tízet ad a nagysága . . .

Naptár 1896. április 24-én.

Naptár. szombat, április 25. — Róm kath.: Márk. — Prot.: Márk. — Görög-kel. (április 13.) Márton. — Zsidó: S. A. M. Ked. — Nap két 4 óra 56 perckor — nyugszik 7 óra 1 perckor — Hold két 5 óra 32 perckor este. — nyugszik 9 óra 37 perckor re. gel.

Időjárás: hőmérésiért 6 Cels. fok meleg, légnymás 748. Kilitás: a központi meteorológiai intézejelzése szerint enyhe idő jelentékeny csapadék nélkül várható.

Színház: K. Hegyesi Mari vendégfelléptével a „Fedorah.”

— (Kinevezések.) H a v a s Jenő tamási kir. járásbíró a kaposvári kir. törvényszékhez bírónak, D e c l e v a Ignác pécsi kir. járásbíró aljegyző a pécsi kir. törvényszékhez jegyzővé neveztetett ki.

— (Áthelyezés.) L a j p c i g Antal pécsi kir. törvényszéki aljegyző a pécsi kir. járásbíróhoz ugyancsak ilyen minőségben áthelyeztetett.

— (Bizottság a honvéd-lövőtérén.) A pécsi honvédek új lövőtérének a közbiztonság szempontjából való felülvizsgálására tegnap egy bizottság járt kint a lövőtérén. A bizottságban Pécs város részéről V a s a r y Gyula főkapitány, R e e h György alkaptány, H e r b e r t János gazdasági tanácsos, R a u c h János főmérnök és P i n t é r Ferenc aljegyző, a honvédelmi miniszterium részéről S c h m e e r Ferenc főhadbiztos és T a m á s o v i c s Gyula százados; a honvédség részéről S c h l i p p e n b a c h István gróf tábornok, V a l e n t i c s dandárparancsnok, és G l a t z százados, a megye részéről pedig K o s z i t s Kamill főjegyző vettek részt és beható tárgyalás után, megajtvén a helyszíni szemlét, abban állapodtak

történt, hogy ugyan nagy boszu munkája lehet, mert úgy voltunk eddig itt Gerebenyén, hogy ámbátor tárva-nyitva sarkán a gerebenyi temető fekete léckapuja, de nyugalomban a holtakat még se piszkálta senki ija-fia, még az énekes madár se. Mert ahol csak a temető eleven kerítésén mernek fészkelni a vörösbegyikék is . . . De hogy Pestről hozattuk a magját tulipánnak, sárga liliomnak . . .

— Ez az asszony nekem haragosom! — vágott a beszédbe haraggal Gilice István.

Madzagos Mihály azonban, a bíró egy második tanunak intett a léniával.

— Beszéljen Fonál takácsné, maga szomszédja Katalin hugomasszonynak.

— Megkövetem a törvényt — lépett elő a friss tanu — ha az igazságot köll megmondanom . . .

— A való igazságot.

— Különb talán meg is büntetnének . . .

— A törvény teljes szigorával.

— Hát úgy volt, — folytatta a kérdett, Katalin asszonyra egy futó pillantással, melytől ez egy kicsit megborzongott.

— Csak nem lesz oly szemtelen, — gondolta, mig haragosan nézte végig.

— Ugy volt, hogy a mult vasárnap csak jön ám haza nagy dér-durral Katalin asszony éppen a templomból. A kapcsos imádságos könyvét és a csipkés napernyőjét csak úgy eldobálta. Hogy így, hogy úgy,

meg, hogy a lövőtérnek a szántóföldekre néző részeit is golyófogókkal szükséges körülvenni, hogy így a közbiztonság ne legyen veszélyeztetve s megszűnjék az az anomália, hogy lögyakorlatok idején katonai őrk állják el az utakat és nem engednek be senkit a földekre, a mely körülmény az ottani birtokos gazdáknak sokszor nagy hátrányára van. E határozat sürgős foganatosítására a bizottság átiratban hívja fel a hadtestparancsnokságot.

— **(A nőegylet mulatsága.)** A pécsi jótékony nőegylet jövő hó 3-án (vasárnap) Flórián előnapján saját kerti helyiségében mulatságot rendez, melynek tiszta jövedelme a városnak a millenniumi díszmenetbe fölviendő zászlójára a nőegylet által készített díszszalag beszerzési költségeire fog fordítottatni. A mulatság délután 3 órakor kezdődik s a zenét hozzá Farkas Sándor zenekara fogja szolgáltatni.

— **(Sajtóper.)** A pécsi esküdtszék holnap (szombaton) fog verdiktet hozni Kovács Pál szászvári segédjegyzőnek gelsei Biró Zoltán budapesti újságíró ellen indított sajtóperében. A vádlottat dr. Darányi Ferenc pécsi ügyvéd fogja védelmezni.

— **(Tűzoltók tisztelgése.)** Kedves meglepetésben részesítették tegnap este az önkéntes tűzoltó egyesület tagjai Reeh György, városi alkapitányt, tűzoltóparancsnokot mai névnapja alkalmából. Ugyanis a Zsolnay gyári tűzoltókkal együtt testületileg tiszteltek a főparancsnoknál s kifejezve előtte névnap szerencsekívánataikat, egy díszes ezüst dohányszelencét adtak át neki névnap emlékül, valamint Fáy Ferenc festő által megfestett képet, mely a tűzoltóság gyakorlatait szolgáló mászó toronyt ábrázolja. A tűzoltók tisztelgése igen kedvesen lepte meg a szeretett és népszerű főparancsnokot, kit különben mai névnapja alkalmából még igen sok barátja és tisztelője keresett fel szerencsekívánataival.

— **(A reform. konvent Kaposvárnak.)** Az egyetemes ev. ref. konventnek Budapesten most folyó tárgyalásain Antal Gábor püspök a dunántúli lelkészek kérvényei érdekében felszólalván, indítván

de ez a világ már mégis cudar és kiállhatatlan. Akármiben, de borsot tör az orruk alá a tanítóéknak. Szó sincs róla, nem ültetett ő virágot, csak hogy a Gilice épp utána hétfőn kaszált a temetőben, hát ez jutott eszébe.

— De hát mi baj, mért ugy magából kikelve — kérdem — Katalin ifjasszony?

— Hát ne tudná maga, Fonálné — mondja erre nagy elkeseredetten — hogy a tanítóék Lizikéjét — oh, hogy cibálhatnám kedvem szerint a fonatos szösszke haját a gérnya teremtésnek — a ki megjött a preparándiából, már a második vasárnap kíséretet a templomból és talán már nem is tudja, hogy több egy hetinél, a szivartárcáját itt az asztalomon felejtette — a Gerebenyi Laci urfika.

Katalin halk sikoltással mind a két kezét arcára tapasztotta, mely karmazsin piros lett a csipkefejkendő alatt is.

— Nem igaz! Hazudik! — kiáltozta.

De Madzagos Mihály, a bíró, a léniáját szép csöndesen az asztalra fektette és szelid hangon ennyit mondott.

— Bizony Kata hugom, hogy igazságodban jársz. A te virágodat bizony megkaszálták.

Szarvasi Lajos.

nyozta, hogy Kaposvárnak szavazzák meg a közalapi bizottság által kiosztott összeg felül megmaradt 200 forintot. A konvent magáévá tette Antal Gábor püspök indítványát és az összeget Kaposvár reform. lelkészi hivatala részére megszavazta.

— **(A szigetvári vásár.)** Szigetvár legutóbb tartott országos vására — mint levelezőnk jelenti — olyan nagy látogatottságnak örvendett, hogy az óriási néptömeg, mely a vásárra egybegyűlt, nem fért el a vásártéren, s azért a vásártér melletti legelőket is elfoglalták a vásárosok. E rendkívüli látogatottságnak oka az volt, hogy a rossz időjárás mostanában mindenütt elmosta a vásárokat s a szigetvári vásárra éppen a legszebb idő jött; azonfelül az is, hogy a sertésvész grasszalása óta ugyszólván ez volt az első szám-bavehető vásár, melyben az állatvásár is teljes egészében megtartható volt. A vásáron különösen nagy mennyiségű ló és szarvasmarha került eladásra, összesen 1700 darab, s a felhajtás az állatokban szintén rendkívüli nagy volt.

— **(K. Hegyesi Mari Pécssett.)** A nemzeti színház kitűnő drámai művésznője, Kaffkáné Hegyesi Mari szombaton és vasárnap vendégszerepelt fog színházunkban. Először a „Fedorá”-ban lép fel; vasárnap pedig „Lecouvreur Adrienne”-t játssza.

— **(Ember ismét nem jön.)** Már t. i. az az Ember, ki mint segédtanfelügyelő Ungmegyéből, Baranyamegyébe helyeztetett át hasonmóságban még az ősszel. Később azonban egyet gondoltak a közoktatási miniszteriumban Ember sorsát illetőleg és berendelték szolgálattételre a miniszteriumba. Itt aztán a telet kihuzatták vele és ismét meggondolták a dolgot, hogy jó lenne mégis kivezényelni Baranyamegyébe. Ugy is lett és csak nem rég adtunk róla hirt, hogy Ember jön. Erre Ember sietett Pécsre és lakást is vett ki, hogy május elsején beköltözve hivatalát elfoglalja. Ámde Isten Ember sorsát, azaz a miniszterium ismét másképp intézte el, mert még mielőtt végleg Pécsre jött volna, újból mást gondoltak és tegnap kaptuk azt a meglepő hirt, hogy Ember ismét marad a miniszteriumban és nem jön Pécsre. És ezen változatos miniszteri megfontolások közepette megyénk tanfelügyelőjét hagyják egymagára minden segítség nélkül, hogy ezen körülmények között iskolákat vizsgáljon, millenniumi ünnepekre intézkedéseket tegyen, közigazgatási ülésekre készüljön, csináljon statisztikát és a vagon számra nyakába varrt irodai munkálatoknak, miniszteri sürgőségeknél pedig azonnal tegyen eleget. No de emellett Laubheimernek ismét felmerült reménycsillaga, hogy tán sikerül Pécsre magát visszahelyeztetni és itt megszakitott munkásságával a megyei tanügyi viszonyokat buzgó, de munkával megrakott főnöktársával a rendes kerékvágásba hozni.

— **(Kaposi Józsa sikerei.)** A pécsi szintársulat operettdívája, Kaposi Józsa most Komjáthy János debreceni színigazgató társulatának tagja. A szintársulat jelenleg Szombathelyen játszik s a közönség kedvence Kaposi Józsa, kinek minden föléptekor zsutolásig megtelik a nézőtér. Legutóbb játszotta a fő női szerepeket a Kláriban, Bányamesterben, Citerásban és a Boszorkányvárbán s a publikum minden szerepében zajos ovációkkal és virágcsokrokkal tüntette ki. Kaposi Józsa a nyár folyamán a bécsi An der Wien színházban fog vendégszerepeltetni, hová meghívást kapott.

— **(Pályázatok.)** Tolnamegye törvényhatóságánál egy V-öd osztályu aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények

a főispáni hivatalhoz május hó 15 ig nyújtandók be. — A szegvárdi anyakönyvvezetői hivatalnál egy anyakönyvvezető-helyettesi állás van üresedésben. Pályásni kívánók május hó 5 ig nyújtsák be kérvényeiket a polgármesteri hivatalhoz.

— **(Ruhatárak az ezredéves kiállítás területén.)** Az 1896 iki ezredéves kiállítás igazgatósága, szem előtt tartván a kiállítás látogatóinak kényelmét, gondoskodott a főbejárók közelében mosdó- és fodrász-helyiséggel egybekötött ruhatárak felállításáról. E ruhatárak azoknak, kik időről-időre csak egy-egy napra rándulhatnak fel a kiállítás megtekintésére, már a szállodai költségek megtakarítása szempontjából is jó szolgálatot fognak tenni, a mennyiben megérkezésük után közvetlen a kiállítás területére siethetnek, hol is mérsékelt díjak mellett helyezhetik el a fölsőleges ruhadarabokat és kézi podgyász. Ily ruhatárak lesznek I. az Andrássy-uti I. számú főbejárótól jobbra mosdó-helyiséggel összekötve; II. a Királyutcai II. számú főbejárótól balra mosdó- és fodrász-helyiséggel összekötve; III. a kiállítás belterületén, a néprajzi kiállítás közelében.

— **(A fonyód-kaposvári vasut)** megnyitását a fürdő-idény kezdetére, június elejére tervezték; el is készült a vasut nagyjában, a mennyiben már a síneket is lerakták, sőt az állomási épületek is munkában vannak. A megnyitás azonban valószínűleg későbbre marad, mert a vonal mentén levő berkes helyeken épült hidak és átvezetők jórészenek újból való felépítésére lesz szükség, miután az alapozás nem elég szilárd. Eme pótmunkálatok még sok költséget és időt fognak igénybe venni.

— **(Megszökött a büntetés elől.)** Lógó Sándor, baranyassentlőrinci napszamos igen rabiátus ember hírében állt a községében. Szerette a pálinkát s mikor ivott, akkor rendesen felágaskodott benne a virtussal ilyenkor nem félt senkitől, nem akart magánál nagyobb urat ismerni. Egyszer aztán annyira ragadta a virtuskodás, hogy rendőröknek kellett közelelniök, a kik Lógó Sándort be akarták kísérni a községhezára. De a dolog nem ment olyan könnyen. A rabiátus ember ellenük szegült s csak karhatalommal zárhatták be a kóterbe, honnan mikor kijózanodva elbocsájtották, el lett itélve kihágás miatt pár napi fogságra. Ettől azonban annyira megijedt, hogy megszökött Szentlőrincről. Most a rendőrség keresi a szökevény bűnöst.

— **(Az áruló bot.)** Munkáslegényt épen meg nem illető, cifrán faragott szagos meggyfa botja volt Klukán Palinak, a ki a petresselyem-utcai menyecskék véleménye — csókolni való gyerek. Klukán Pali, ugy látszik, maga is ebben a meggyőződésben volt, csapta a szelet az asszonyok körül s valóságos kalandos utasásokat tett a munkásleányok és menyecskék dobogó szive körül. A szivek körüli utasásának legutolsó állomása egy tettye-utcabeli munkásleány gondviselőjénél volt, aki mint mostoha gondolt a férje urának első feleségétől való két gyerekére s férjeurára — szintén. Nem volt hát nehéz Klukán Palinak az asszony szivét meghódítania, a mely győzelem azonban tegnap este gyáva visszavonulással végződött. A férj ugyanis váratlanul hasa vetődött s a legénynek a kamarában kellett elbujnia előle s mikor szabad lett az udvar, a lehető leggyorsabban elinalt. Szégyen a futás, de hasznos; mert Klukán Pali is ugy járt volna, a hogy járt az asszonyka, a ki a legnyugodtabban tette ura elé a vacsorát. S már-már hozzá akart ülni a gazda, mikor a szoba sarkában megpillantott egy — botot. Előkapta s azonnal megismerte a Klukán Pali cifra meggyfa botját. S nem szólt egy szót sem, hanem a cifra bottal kezdte az

asszonyt verni, a meddig az ki nem menekült előle a szobából a konyhába, a konyhából az udvarra, az udvarról az utcára s ott el nem tűnt, csak ő tudja, hogy hová. A gasda ezzel kitöltve boszuját a hűtlen asszonyon, nyugodtan megvacsorázott s ma a legnyugodtabb arccal ment a dolgára. Társai persze csodálkoztak, hogy bottal ment hozzájuk s még nagyobb lett a csodálkozásuk, mikor abban megismerték Klukán Pali csinos meggyfa botját. De kérdésősködéseikre, hogy mily uton módon jutott hozzá a bot, a férj nem felelt semmit, csak megsorongatta a markában a Klukán Pali meggyfa botját, a mi — úgy látszik — még arra van hivatva, hogy gazdája hátán is eljárja a kállai kettőst.

— **(Borkóstoló csarnok a millenniumi kiállításon.)** Örömmel halljuk, hogy a borkóstoló csarnokban kimérés és eladásra kerülő borok bíráló bizottsága Tauszig Zsigmond helybeli bornagykereskedő cég bormintái közül 4 fajt, mint céljainak megfelelő árut elfogadott és nevezett céget egy nagyobb szerű küldemény elindításával megbizta. Az elfogadott fajok a következők: 1890-es Pécsi, — 1894-es Villányi saját termés, 1888-iki Magyarádi bakator és Szegvárdi. Alkalma nyilik ekképp mindenkinek, eredeti pécsi és villányi borokat a kiállításon inni és azok kitűnő minőségéről meggyőződést szerezni. Tauszig a borjurnak már regenerált szőlőin tavaly termelt első termését is bemutatta. Minőségileg ez a bor a legnagyobb várakozásokat is kielégíti.

— **(Meggyilkolt bányász.)** A múlt évi október hó 23-án reggel a Péter-utcán egy öreg embert találtak élettelenül. Fején egy kővel ütött seb tángott, mely halálát okozta s az utszéli árokban meg is találták a követ, melylyel az öreget, aki valamelyik kocsmából hazafelé tartott, az uton a gyilkos kilesvén, halálosan megsebesítette úgy, hogy az áldozat elbukott s ott a földön csakhamar kiszenvedett. A gyilkosság gyanuja mindjárt a rendőri nyomozás megindításakor a meggyilkolt bányász második felesége, szül. Merc Franciska ellen irányult, ki a férjével nem a legjobb lábon élt s folyton viszályban állt vele, az öreg kis vagyonkáját féltve a rokonoktól. A gyanuba esett asszonyt Trixler Aladár rendőrbiztos tartóztatta s a nyomozás során az asszony bűnössége mindjobban beigazoltatott. A bizonyítékok súlya alatt az asszony egy izben a rendőrség előtt is beismerő vallomást tett, ezt azonban a legközelebbi alkalommal visszavonta s mikor az előnyomozat befejeztetett, át lett adva a kir. ügyészségnek. A törvényszéki vizsgálóbíró vette astán át a vizsgálatot, melynek alapján a kir. ügyészség indítványához képest az asszonyt gyilkosság bűntette miatt helyezte vád alá a pécsi kir. törvényszék. A vád alá helyező végzést a a vádlott megfelelőbbeste, azonban azt a pécsi kir. ítélőtábla is helybenhagyván, a kir. törvényszék kitzúta a gyilkos asszony bűntügyében a végtárgyalás napját. E szerint a végtárgyalás f. hó 27-én (hétfőn) lesz a kir. törvényszéknél a férjgyilkos asszony ügyében, mely hogy nagy érdeklődés mellett fog lefolyni, azt az a nagy szenzáció biztosítja, melyet a gyilkosság annak idején okozott.

— **(Esredéves ünnepély a népiskolákban.)** A szegvárdi r. k. belvárosi tanítók a népiskolai tanulók részére rendezendő esredéves ünnepély műsorát a következőleg állapították meg: Az ünnepély május hó 17-én lesz megtartva a városzás nagytermében. Az ünnepély a „Szózat“ elnevezésével kezdődik, mely után dr. Wosinszky Mór plébános, elnök tartja az ünnepély

megnyitó beszédjét; majd egy fiu szavalata után Kálmán Károly belvárosi tanító felolvasást tart a honfoglalásról s hazánk ezer éves történetéről. Ezután még több hazafias verset szavalnak fiuk és leányok felváltva, mely után ismét ének és az elnök zárbeszéde következik. Az ünnepélyt megelőzőleg az összes növendékek sásslóval a templomban ünnepies est. misét hallgatnak; az nap délután ismét összejön a növendéksereg s tanítóik vezetése alatt a tüzoltóbanda zenekisérétével kirándulnak a remetekápolnához, hol a különféle játékokból álló mulatság után a gyermekek megvendégtetnek. Az ünnepélyre a hitközségi tanács és iskolaszék tagjai, a Községi előljáróság külön, valamint a szülők és az érdeklődők is meghívotnak. Ha az idő kedvező lesz, az ünnepélyt az iskola előtti történeti nevezetességű Balatéron tartják meg.

— **(Millenniumi gyümölcsös.)** Tauszig Zsigmond helybeli bornagykereskedő a megyeri dűlőben fekvő 4 holdnyi területet 1500 drb. legnemesebb fajtájú gyümölcsfával a millennium alkalmából beültetett. Célul tűzte magának, finom téligyümölcs (alma és körte) termelését. Városunkban ez az első nagyobb szerű kísérlet a gyümölcséssét meghonosítására; reméljük, hogy a jó példa követőkre fog találni, a mi nagyon kívánatos volna már azért is, mert Pécs eddigelő téli gyümölcsnek behozatalára volt utalva, a minek a gazdasági szempontból — ellenkezőjét látnók szívesen.

— **(Véres párbaj.)** Valamelyik kávéházban valamelyes áprilisi tréfás fő kújonssággal kitalálta és sugva odább adta a szomszédjainak, — de hogy talán a harmadik asztalnál is meghallhatták —

— Tudjátok? . . . Tudod? . . .

— Mit? . . .

— A véres párbajt. Karddal vívtak, az egyik haldoklik is, vagy talán már meg is halt azóta? . . .

— Szörnyű, szörnyű . . . Ismertem én is!

— Ki az? . . . Mi az? . . . így szállott aztán szájról-szájra, az immáron rézsleteivel is kicifrázott véres viaskodás. Pedig hát nem történt párbaj s hála Istennek nem is haldoklik senki sem. Sőt inkább a hir megénekelt hősei közül az egyik, épen a „halálos sebesült“ ma délután is igen jóízűen kápicinerezett a kávéházban.

— Hát te élsz? Hát még nem haltál meg? . . . tapogatták az ismerősök körökörül a snájdig fiut, ki természetesen nagyon csodálkozott költött halálhírén, mely — ha igaz a babona — legalább hosszú élettelle szokott járni.

Művészet, irodalom.

○ Az utolsó Kúry-est. Tegnap este volt harmadik és utolsó vendégfellepte Kúry Klárának. A házat ez estére is — dacára a nem épen kedvező időnek — nagy és díszes közönség töltötte meg s az a láz, melybe a vendégművész két első felléptével hozta a publikumot, most tetőpontjára hágott s lecsillapulni egyáltalában nem akart. A „Holtonmíglan“ Erdei Julisát nem kevésbé, sőt talán fokozottabb mértékben ünnepeltük a vendégművészében, mint Denise de Flavigny-t vagy Lilit; igen, mert mindenkinek le kellett mondania a reményről, hogy még egy negyedik estén is láthassuk a művésznőt s épen ezért lelkesedésünk egyénisége, elragadtatásunk művészete irányában most, az utolsó estén, szinte kitombolta magát. Beléptekor egy óriási virágcsokrot nyujtottak fel neki a zenekar mellől, a zsinórpádlásról pedig egy hatalmas babékoszoru ereszkedett lábai elé, emlékül a pécsi nemz. kaszinótól. Szünni nem akaró tapsvihár és éljenzaj közben vette át a

csokrot és a koszort a kezdett jelenetéhez, mely közben ismét kitört a tapsvihár s a postás lányról szóló dalát kétszer-háromszor is megújrásták. Ez a tomboló lelkesedés astán jelenetről jelenetre fokozódott s felvonások végén hétszer-nyolcszor volt kénytelen a zugó tapsvihár hívására megjelenni a függöny előtt. Mikor pedig egyik jelenet a másik után, egyik felvonás a másik nyomában lassanként lepergett, mikor az aranyos kedélyű postás kisasszonyból asszonyná lett hősnő küzdelmeit láttuk férje mellett és a csábitó gavallér ellen s megérkeztünk a darab végére s a függöny legördült: a bucsuzás eme perceiben is egymásután hatszor kívánta látni a felejthetetlen vendéget a közönség, a ki az éljenzaj és tapsvihár között fehér keszkenőjét lobogtatva bucsuzott el tőlünk. Játéka, alakítása és éneke ma is, mint mindig, szívből jött és a közönség szívéhez talált s az ő utolérhetetlen kedvessége, aranyos kedélye, csicsergő hangja s megkapó játéka Erdei Julisban is ép úgy, excellált, mint a „Nebántavirágban,“ vagy „Lili“-ben.

De most a környezetről is teljes elismeréssel kell szóllanunk. A valóban semmi kívánni valót fen nem hagyott előadásban még az epizód szerepek alakítói is, mint Benkő Jolán, Polgárné, Bodroghy né, Bognár, Erdélyi, Károlyi Böske és Országh jól megállták helyüket, Boros Endre, Varga szabó és Polgár, Gelbgieszer hordár szerepében pedig nagyszerűen kitűnők voltak. Breznai Anna, mint mindig, ugy most is igen ügyesen játszott, míg Baghy Gyulától (Hollo Endre) olyan alakítást láttunk, a mi teljesen megfelelt várakozásunknak. Egyszóval szép volt ez az este, olyan szép, a mit nem egyhamar láttunk a mi színházunkban s a melyre a közönség mindig édesen fog visszaemlékezni. (→)

○ Kőlcsey mint moralista. Ily című könyvet irt Vajda Viktor, a kecskeméti áll. főreáliskola nagy irodalmi műveltségű tanára, kire bizonyára emlékeznek még Pécsen is, abból az időből, hogy az itteni állami főreáliskolában professzorokodott. A könyv Kőlcseynek moralizmusát tárgyalja, nemcsak szakavatott tollból eredő könnyedséggel, de azzal a bő tájékozottsággal is, a mi szerzőjének nevét már előbb is ismeretessé tette a bibliografiai irodalom terén. Összesen kilenc fejezetre osztva, mintegy kilenc részletben mutatja be a „Hymnus“ és a „Vanitatum vanitas“ írójának, e két szélsőség között mozgó moralizmusát s nemcsak azt mutatja ki, hogy mily lélekemelő hatásu morált tartalmaz a „Hymnus“, a mely hiszen a magyar nemzet imádságává lett épen ezen okból, — s nemcsak azt bizonyítja be, hogy a „Vanitatum vanitas“-nak pesszimista hangjából is a legerősebb morál csap felénk, hanem részletről-részletre tárgyalva Kőlcsey irodalmi tevékenységének egyes fázisait, nagy elszáratással, de ép oly igaz objektivitással ismergeti meg velünk a nagy filozófus költő igaz, meg nem mételyezett moralizmusát. Levonván a Zrínyi-dalok morálját, a hol még a poétát látjuk, áttér a politikusra, a ki az országgyűlési naplót szerkeszti s a ki báró Vesselenyi Miklós érdekében tart lángoló hazaszeretettől s igazságában megkapó moráltól telt védelmi beszédeket. S tovább haladván a politikus jellemzésében, aki az alkotmányt és a koronát teljes összhangba hozni igyekszik, ismét áttér a költő jellemzésére, a kit az élet filozófussá tesz s a ki megnyugszik a hit, remény és szeretetnek emberi harcokat, politikai küzdelmeket felemelő nagy moráljában. E megnyugvás közben lép fel a magyar játékszin érdekében, mint az idők folyása s az élet tapasztalatai folytán az emberi méltóság igaz mivoltának, az emberi jogok és kötelességének szigorú ismerője. S megalkotja Pestvármegye rendezelivel a magyar játékszint, a mivel tartozott a magyar saját

magának s mikor élete nyugvópontjához ér, akkor írja be a „Vanitatum vanitas“-t, ezt a lemondó, és lemondásában is felemelő morálfilozófiai irányverset. Az így kerek egész-szé domborodott tanulmányt Kölcsey jellemének ismertetésével fejezi be a szerző, ki hogy maradandó becsű dolgozatot végzett e legújabb könyvével, emlitenünk fölösleges. Az értékes mű ára 1 frt; megrendelhető Sziládi László könyvkiadónál Kecskeméten.

○ A negyedik kötet. Benedek Eleknek, a kitűnő mesemondónak öt nagy kötetre tervezett könyvéből a Magyar Mese- és Mondavilágból megjelent a negyedik kötet s így bizvást várható, hogy az ezer év ünnepe-kezünk közt lesz az öt kötet, mely ezer év mese- és mondaköltését foglalja magában. A negyedik kötetel egyidőben jelent meg a 40 ik füzet, melyben befejeződik a 4-ik és kezdődik az ötödik kötet. A negyedik kötet 80 nál több mesét és mondát tartalmaz, s száznál több illusztrációval Széchy Gyulától. Ugy a nyelv tiszta szép magyarsága, mint a mesemondás dolgában Benedek valóságos virtuóz, s a meséket, úgy a mint ő megírja, öreg és ifju nagy lelki gyönyörűséggel és haszonnal olvashatja. A most megjelent negyedik kötetnek is, mint az első háromnak, 3 frt az ára, díszes kötésben, de füzetekenként is kapható (egy füzet ára 25 kr.) a kiadó Athenaeumnál s minden könyvkereskedésben.

○ Huszezer közmondás, tíz 40 kros havi füzetben sokkal csábítóbb alkalom, sem hogy szabad volna bármelyik hazaszerető művelt embernek visszautasítania. Dr. Margalits Ede, legújabb egyetemi tanár, szerkeszti a rég szükségelt nagy művet. „Magyar közmondások és közmondásszerű szólások“ cím alatt; a mult évben kiadta „Florilegium

infimae latinitatis“ szal bebizonyította, hogy arravaló tudós és busgó egyben. 1851 ben adott ki a hirneves Erdélyi János 9000 közmondást; most Margalits 20.000-et szedett össze s a főnevek szerint csoportosítja. Jel-szava, hogy „Nyelvében él a nemzet,“ az érdemes munkát legjobban ajánlja. Kiadója Kókai Lajos.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Április hó 24-én. —

Buza kőszára	6.69—6.71
„ tavaszra	6.72—6.74
„ őszre	6.94—6.95
Rozs	6.45—6.46
Árpa	—
Kukoricza	3.88—3.89
Zab	6.32—6.34
Káp. repce	10.20—10.25
Magy. aranyjárdék	122.15
„ koronajárdék	99.10
Begalé-kőtvény	100.30
Magy. nyereménysoraj	158.—
Tiszaszabályozási kölcs.	140.—
Oszt papírjárdék	101.—
„ aranyjárdék	122.—
„ koronajárdék	101.25
1864-iki sorajegy	194.—
Magy. vörös ker. soraj.	9.25
Oszt. rárak	18.25
Olasz	11.50
Bazilika-sorajegy	6.50
Jósziv-sorajegy	8.10
Német márka	59.85
100 frank (francia)	47.85
100 lira (olasz)	44.10
10 font sterling (angol)	120.50

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

Előadó: Dr. Dobi Imre.

1896. április 27-én.

1. Kilián János — Bachsmidt Gáspár d. e. 9 óra.
2. Ivó Juliánna — Babos Jóstóf és neje d. e. negyed 10 óra.
3. Dóry Istvánné — Felner Nina d. e. fél 10 óra.
4. Nagy Lajos — Kosma Jánosné d. e. háromnegyed 10 óra.
5. Csonka István — Spitzer R. és társai d. e. 10 óra.
6. Greif Antal — Fridrich Antal d. e. 10 óra.
7. Első magyar gazdasági gépgyár részvénytársaság — Gacsár Mátyásné délelőtt 10 óra.
8. Kosma Samu — Kajdi János délelőtt 10 óra.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1896. évi április 18. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítottak.

Buza 6.10—6.30; kétszeres 5.20—5.30; rozs 5.20—5.30; árpa 4.10—4.20; zab 5.50—5.60; búk-höny 3.80—4.; kukoricza 4.10—4.30; széna 1.50—1.30; szalma 80.—.

Kiszálat: közép, mintegy 250 gabona-kocsi volt a piacon.

hajtja a vérét, mely forrongó lázba jön arra a tudatra, hogy ezt a szép asszonyt magáénak mondhatná, ha el nem foglalta volna a szivét Pankotai Évi.

S a mig kis feleségére gondol édes szeretettel, addig elébe áll ez a szép, ez a kívánatos asszony és a szemébe néz boldogtalan, szerelemre éhes tekintettel.

S a két szerelem nem folytat küzdelmet egymással. Egyformán régi jogára támaszkodva, mindegyik bizik a maga erősségében; s mig a feleség szerelme megvonul a férfi lelkében, addig a nő utáni sóvárgás elfoglalja minden cseppnyi vérét és részt követel magának életéből.

Azalatt pedig Vas Aranka boldogságtól ittasan dől le, a kupéban egyedül, a bársonyos ülésre és ajkain kicsattan a szerelem, a gyönyör láz melege, mikor suttogja:

— Szeret! Szeret! . . . S én ezt a szerelmet követelem is magamnak!

Aztán elgondolja, hogy mit is tett most?

Megtette azt a lépést, mely után csak előre lehet mennie; átlépte azt a határt, melyen soha többé vissza nem fordulhat.

S a mit eddig, minden boldogtalansága sem érzett, most feltámadt lelkében a gyűlölet, a megvetés multja iránt s nem tud gondolni szeretettel az anyjára sem, a ki nem volt képes megóvni attól, hogy olyan ember felesége legyen, a kit nem szeretett.

És most már szétszakadt a lelkében minden kapocs a mult iránt s eltűnik belőle minden érzés, mely azokhoz kötötte, kik eddig életének világát alkották.

Dömeházi Saul pedig — bár lázongott a vére s agyában forrott a gondolatok árja — nyugodtan, csendesen odalépett hozzá s szemében izzó tüzzel nézett a büszke, hideg arcba.

— De mára gondolok, asszonyom. Mert szeretem!

Csend lett egy pillanatra szavai után. S a mint meg akarta fogni az asszony kezét, az ijedten lépett tőle vissza s két kezébe temetve arcát, elfordult tőle, miközben csaknem sikoltva kiáltotta:

— Nem, nem! Ne mondja ezt! Hallgasson, hallgasson.

De Saul nem hallgatott. Érezte, hogy őrült vágy korbácsolja a vérét es után az asszony után, a ki övé lehetett volna. Övé lehetett volna, mert hiszen csaknem a szemébe mondta ezt az előbb. Érezte, hogy valami tűz támadt a lelkében, mely égeti, emészt s melyet csak ennek az édes, kívánatos szép asszonynak a szerelme bir lelohasztani. A ki maga boldogtalan; a ki maga szerelmet nem érez, vagy nem érez legalább az iránt, ki iránt éreznie kellene, az ura iránt. A kinek a felesége ő miatta, az ő vaksága miatt lett s a kitől most neki kell megváltani, a ki helyett most neki kell a szerelem boldogságával megismertetnie.

És odalépett Kővári Gézánéhoz, a ki egészen a kupé sarkában állt már s újból megfogta a kezét, jobb karjával pedig az asszony karcsu derekát akarta át-karolni.

— Nem hallgathatok, asszonyom! Vak voltam, bolond voltam akkor. De kinyitlak a szemem, megjött az essem most. Ön az oka. Tehát hallgasson meg. Meg kell hallgatnia, mert szeretem . . . szeretlek!

Bánági tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. április 27-án.

2329. Özvegy Marocsai Józsefné szül. Márc Franciska ellen gyilkosság miatt.

1896. évi április 29-én.

1586. Zsikó János ellen vallás elleni büntetés miatt.

1985. Bofánin Vászó és társa ellen súlyos testisértés miatt.

1986. Molnár Károly Lajos ellen súlyos testisértés miatt.

1896. május 1-én.

2149. Vica József ellen súlyos testisértés miatt.

1590. Szeitl Ferenc és társai ellen csalás miatt.

2018. Bózza József ellen sikkasztás miatt.

Törvényszék.

§ Kutya helyett embert lőtt. Az egyszeri sváb nyul helyett jágert lőtt s nem sokkal különbözik ettől Józsa István esete sem, a ki ma azért állt a pécsi kir. törvényszék előtt, mert kutya helyett — embert lőtt meg. Józsa István megyei csász volt Gyúd községben, a hol a szolgabírótság tavaly nyáron elrendelte, hogy a gyakori veszettségi esetek miatt, a falubeli kutyák 40 napig megfigyelés alá vétetnek, a kóbor kutyák pedig lelövetnek. Józsa István is hallott erről a rendeletről valamit s éppen akkor kapván új fegyvert, azt vállára vetve, elment, hogy bejárja a mezőt. Így bekalandozott a falu alá, hol a gyepen egy fa tövében egy kutyát pillantott meg. Nősz elfogta a hivatalos buzgóság és lekaptván válláról új fegyverét, célzott és lőtt. A lövés zaját azonban egy jajkiáltás hatotta túl s a célbavett kutya mellől,

a mely ugatva rohanta meg a császt, egy ember ugrott fel, kinek bal karjából csepegett a vér. Mátyás János erdőőr volt az illető, ki ott pihent a fa alatt a fűben fekve, míg a kutyája hűségesen őrködött mellette. S a célbavett kutya helyett az erdőt találta el Józsa István golyója, még pedig oly szerencsétlenül, hogy az bal karjára béna lőn. Súlyos testi sértésért lett tehát a tulbuzgóságában kutya helyett embert lövő csász vád alá helyezve s az ellenében ma megtartott végtárgyaláson a kir. törvényszék hat heti fogházra és 20 frt pénzbüntetésre ítélte.

§ Előrelátó adós. Braun János ellen egy hitelezője — mivel nem akarta tartozását megfizetni — végrehajtást vezetett. A végrehajtó le is foglalt Braun Jánosnál vagy 500 frt értékű ingóságot, a mi bőven fedezte a hitelező követelését. Braun János azonban igen nagy előrelátással úgy okoskodott, hogy ő még mindig tehet a lefoglalt tárgyakkal, a mit akar s bár hat hétre kitűtették a hitelező javára az árverést is, ez alatt a rövid idő alatt is sikerült neki a lefoglalt ingóságokat úgy eltüntetni láb alól, hogy mikor az árverést meg akarták tartani, az 500 frt értékű ingóság helyén csak mintegy 35 frt értékű ingóságra találtak. Braun János ezért aztán sikkasztás miatt lett feljelentve a pécsi kir. törvényszéknél s a ma megtartott végtárgyaláson 3 havi fogházra ítélte őt a törvényszék. Az ítélet ellen a vádlott persze felebbezett, de felebbezett az ügyész is.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 24-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Csesznák-féle napiparancsot Fehérváry b. honvédelmi miniszter felszólalása után, a mentelmi bizottság javaslatához ké-

pest tudomásul vették. Ezután a kérvények tárgyalására került a sor. A törvényhatóságoknak az önálló vámterület érdekében benyújtott kérvényeinél Kossuth Ferenc szólt föl pártolólágg. Bánffy Dezso báró miniszterelnök fölszólalásának tartja a kérvényeket, illetve az intézkedést, mert jó kilátásaink vannak a kiegyezés megújítására, még pedig érdekeink teljes megóvásával. Ennélfogva a kérvények egyszerűen kiadandók lennének a kormánynak. Ugron Gábor fölszólalása után, a ki Kossuth Ferenc álláspontjára helyezkedett, a többség Bánffy b. javaslatát fogadta el. Az interpellációkra adott válaszok zárták be az ülést, mely kevéssel egy óra után végződött.

TÁVIRATOK.

— Most már igazán megvan. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A napokban Szent-Endrén nem az igazi Papakosztát fogták el, hanem egy jámbor kőbányai hentesmestert, a kit igazolás után szabadon bocsátottak. Tegnap este azonban Papakosztá, az igazi, megszökött két társával egyetemben kézrekerült Szolnokon. A három szökevény rabot egy korcsmában fölismerték s bár elillantak, a rendőrök utánuk rohantak, elfogták és hosszas dulakodás után megkötözték.

— A pápa képviselője. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) XIII. Leó pápa Vaszary Kolozs hercegprimást bizta meg személyének a millenniumi ünnepeken való képviselésével.

Ott tartotta az asszonyt a karjai között. Ott tartotta és e percben hangos zokogás tört annak ajkairól elő, mely a mint kebléből felszakadt, megrázta a karcsu, sugár testet. S lerogyott az a karjai közül az ülésre s annak bársonyába temetve az arcát, sirt, zokogott keservesen.

Dömeházi Saul tétovázva maradt állva előtte. Azt sem tudta, mit tett; azt sem tudta, mit tegyen most. Csak állt ott és nézte azt a sirás közben meg-megránduló karcsu testet. Aztán pedig térdre ereszkedett előtte, átkarolta erős, ellenállhatatlan szenvedélylyel és tüzes, csókszomjas ajakával kereste a asszony ajkát.

Ijedt, félnék mozdulattal ugrott fel az asszony és kifejtve magát az ölélő karok közül, felrántotta az ajtót és kilépett a folyosóra.

Már nem sirt. Egyszerre felszáradtak a könnyei; csupa tűz volt az arca s lázasan pihegett a keble.

Épen, mikor Saul ki akart melléje lépni, akkor ment át a folyosón egy kalauz. Azt megszólította higgadt nyugodt hangon.

— Nézze kérem, nyisson fel a képviselő urnak másik kupét, a hol dohányozhatik.

A kalauz szolgálatkészen engedelmeskedett és Saulnak mit volt mit tennie, mint átment a másik kupéba. Az asszony pedig rá sem nézett, mikor elhaladt előtte, lángoló tekintetével majd elnyelve a büszke, hideg alakot.

Egymástól külön, nyugodtan gondolkodhattak mindketten.

Sault csak egy gondolat tartotta elfoglalva. Hogy Vas Aranka boldogtalan; hogy szerelem után sovárog

és ő, ő akarja vele megismertetni a szerelmet. Mert vak volt, mert bolond volt, hogy észre nem vette akkor régen, hogy a leány minek nézi őt. Hiszen csak egy szavába került volna és most az ő felesége lenne Kővári Gézané.

Itt odacsapódik az agyához valami egyszerre ijedten.

Hát Évi?

Mi lett volna Évivel akkor?

Óh, azt maga sem tudja.

De hát mi lesz vele most, ha az ura szerelmét elrabolja tőle más?

Saul úgy érzi, hogy azzal a szerelemmel, a hogy Évit szereti, nem tudna szeretni senkit.

Van ebben a szerelemben valami az imádásból és a szánalomból egyformán. Tudván, hogy feleségének áldozatot hozott akkor, mikor feleségévé tette, de így akarta ezt a szive, lelke, a mely féltette azt a nagyon szerelmes, nagyon érzékeny lelkű leányt a legkisebb csalódástól és félti ma is.

Megőrülne talán a szive, ha tudná, hogy Évi boldogtalan. Azt akarja, hogy boldog legyen, hogy meglegyen neki az ő csendes, békés, nyugalmas otthona, tele édes boldogsággal, csendes örömmel.

És mert ezt megadta neki s mert érzi, hogy mindenkor van ereje hozzá, ellenállni mindennek, a mi talán annak boldogságát megzavarná, nyugodtan gondol most arra a szenvedélyre, a mit Vas Aranka támasztott fel a lelkében.

Ez a magával elégedetlen, boldogságra, szerelemre éhes asszony belopta egész valóját a lelkébe és ott üzi,

Fehérváry b. újabb párbaja. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fehérváry Géza b. honvédelmi miniszter ma provokáltatta Korbuly Józsefet, a „Nemzeti Ujság“ szerkesztőjét.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

360. végr. sz.
 1896.

Árverési hirdetmény.

Alóírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közbirré teszi, hogy a mohácsi kir. járásbiróság 5166. 5174. — 5177/95. 1633. 2060.—2067. 1814. 1815. 2256. 2258.—2261. 2412.—2414. 2488. és 2489/96. sz. végzése által Robey & Comp. Eszéki takarékpénztár, Baranyamegyei hitelintézet, Krausz Simon és fia, Herman József és a Mohácsi takarékpénztár végrehajtatók javára, Adler Sándor ismeretlen tartózkodású végrehajtást szenvedett ellen 6600 frt., 6300 frt., 1800 frt., 2014 frt, 1400 frt és 3800 frt tőke s jár. erejéig elrendelt kielégítési és biztosítási végrehajtás foganatosítása alkalmával bíróság le és felül foglalt és 20300 frt 60 krra becsült gazdasági gépek stb. ből álló ingóságok a fentiekből még fenálló végrehajtható tőkék és jár. 2 frt árv. hird. kibocsátási és kézbesítési díj és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 7179. és 2406. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Mohácson végrehajtást szenvedett raktárában leendő eszközésére 1896. évi május hó 6-ik napjának délelőtt 8 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szán dékozők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a fent érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Mohácson, 1896. évi április hó 6. napján.

Schneider Ede s. k.
 kir. bir. végrehajtó.

FEHÉR A. ADOLF

bőr és cipő-felsőrészek gyári raktára

nagyban és kicsinyben
BUDAPEST,

VIII., kerepesi-ut 49.
 Nagy raktár mindennemű

bőrök,

cipész-kellékek,
 és saját készítményű
 cipő-felsőrészekből.

Nagy képes árjegyzékem most jelent meg, melyet kívánatra bérmentve küldök. egyszersmind mindazon, a kiállítás alkalmával feljövendő cipész- és csizmadia mester uraknak ajánlom bőrraktáromat megtekintésre.

Megrendesések postán és vasúton esakis utánvét mellett azonnal eszközöltetnek.

Minden eltörött

üveget, porcellánt, fát stb. a legjobban össze- ragaszt az előnyösen ismert **Plüss-Stauffer-tapasz.** Valódi a védjeggyel ellátott üvegecskében 20 és 30 krajcárjával kapható: Pécsen, **Alt és Böhmnél.**

Rothschild-tapasz

legjobban bevált köszvény, rheumatismus és mindennemű csuzos daganatok ellen. Egy tekercs Rothschild tapasz, 90 krért (levélblyegekben vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár“ gyógyszerárban

BAYER HUGÓNAL

Bécs, Wollzeile 13. sz.

kapható. Ugyanott minden külföldi speciálítások nagy raktára.

Becsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztiláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapeston, Váci-körut 17.

Fontos minden kocsi-tulajdonosra!

I. bécs-ujhelyi gyanta- és terpentínolaj-finomító vállalat, hátrány-termekek és szaradók-árak gyára

Furtenbach Ferenc
 Bécs-Ujhelyen.

Bejegyzett

védjegy.

Eddig utol nem ért kenő-képesség.

Új különleges tengely-kenőcs

olaj- és félolaj-tengelyek részére.

Fagyás, a tengely áttűzésedése és lefolyás kizárva.

Nélkülözhetetlen kijárt tengelyek számára.

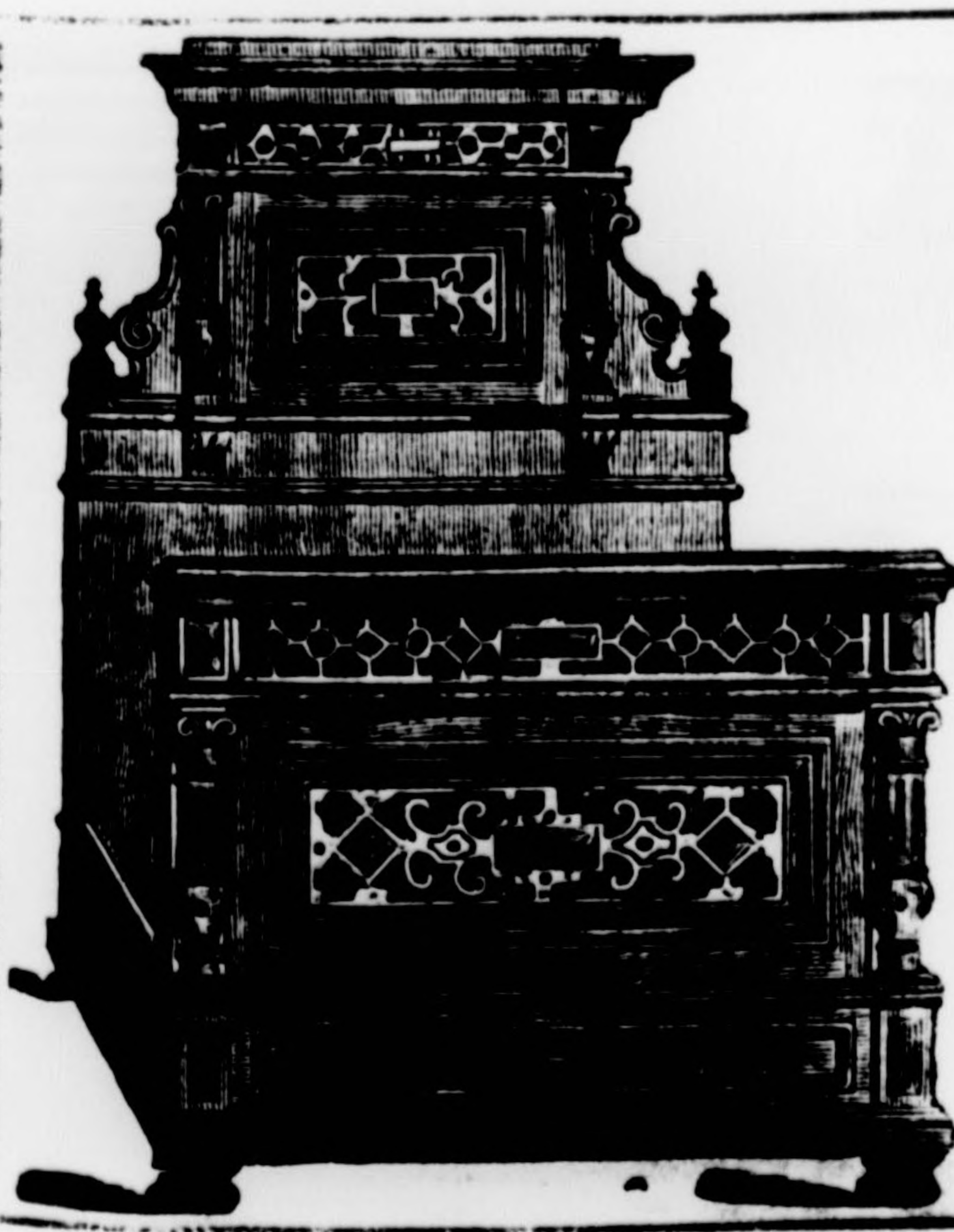
Előnyös nyílt teherkocsi-tengelyekre nézve is. — Bármely kenő-készülékénél is alkalmazható.

Vegyileg megvizsgálva! Gyakorlatilag kipróbálva!

Savmentes. Vizmentes Gyantamentes.

Szétküldés csak eredeti 5 kilós bádóg-dobozokban
 Egy doboz ára:

Ausztria-Magyarországban bérmentve minden postaállomásra	2 frt 50 kr.
Bosznia-Hercegovinába bérmentve minden postaállomásra	2 frt 75 kr.
Külföld részére Bécs-Ujhelyről	2 frt 25

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsen, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapeston, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsett,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Sétabotok valódi ezüst
fogantyúval 5 frt

Eccasé börtárcák valódi ezüst ékít.
mely és monogrammal 6 frt

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

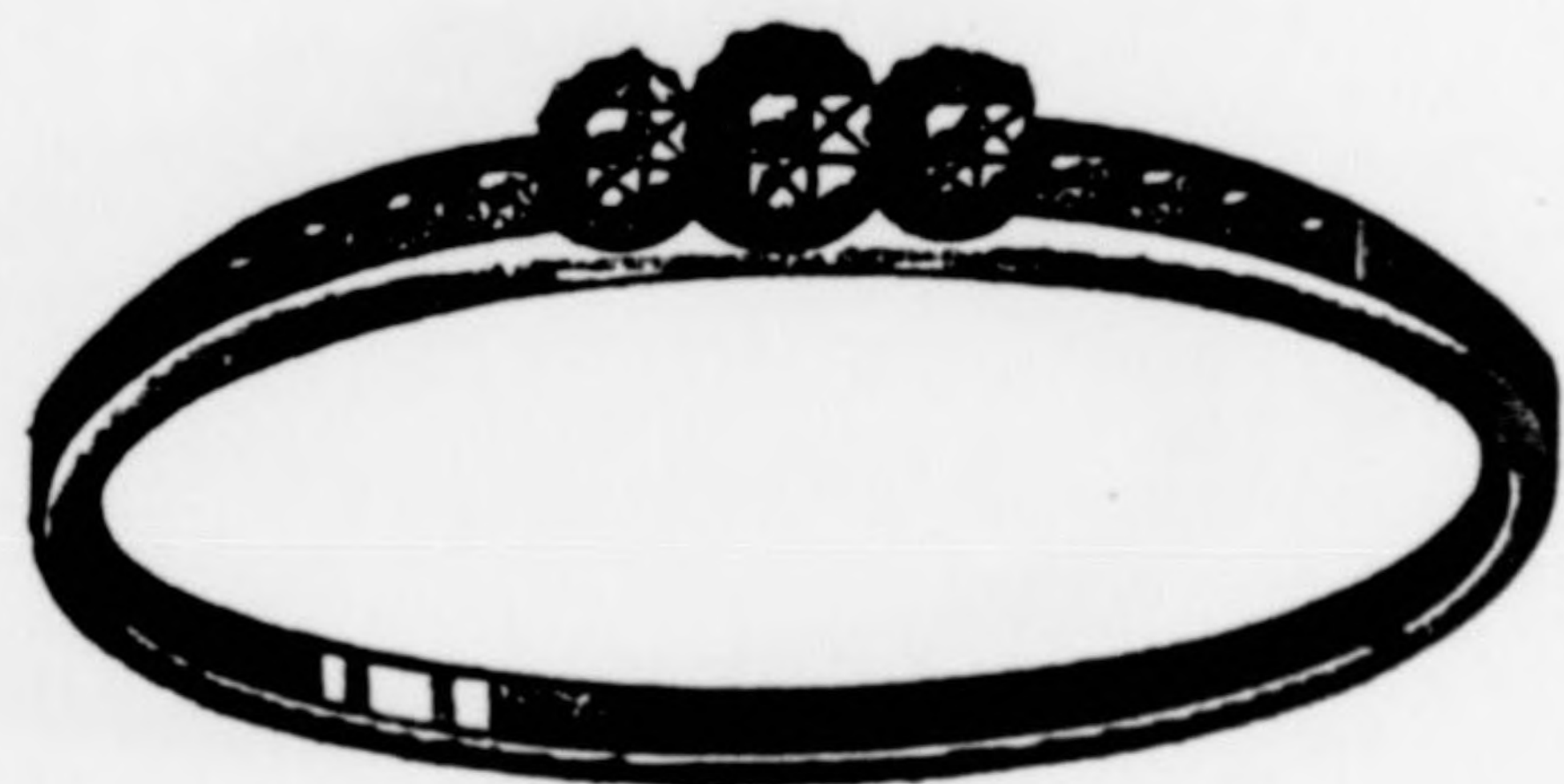
Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a legújabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, czukortartók, gyertyatartók, tálcák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajcezi zsebórákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag választékban.

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki valamint most nagyobbított órásműhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellet igen rövid idő alatt készítettnek.

